

Protokol o hodnocení kvalifikační práce

Název diplomové práce: Síla identity

Práci předložil student: BcA. Inesa PLASSOVÁ

Studijní obor a specializace: Intermediální tvorba, specializace Intermédia

Posudek oponenta práce

Práci hodnotil:

MgA. Jan Dienstbier

1. Cíl práce

Po formální a faktické stránce byl deklarovaný cíl práce z větší části naplněn. Snad jen několik nejasností, kdy se text, respektive studie, mírně rozcházejí s formální částí celé instalace a samotného objektu. Posudek jsem si zformuloval krátce po obdržení a nechal jej znít nějaký čas. Během několika dní, díky několika událostem a setkáním, ale také díky silnému tématu, jsem nehlédl do práce znovu a posudek přepracoval. Bylo mi potěšením nahlédnout do tématu, které je všudypřítomné v každé úvaze, myšlence a formulaci, jak v lokálním, tak i politickém měřítku. Níže detailnější komentář.

2. Stručný komentář hodnotitele

Autorka se problematikou mediální manipulace zabývá již delší dobu. Pro specializaci intermediální tvorby a především pro site-specific, performance art, či objektovou tvorbu jsou tato témata silnými impulzy, kdy se mohou prolínat socio-psychologická témata s volnou tvorbou. Kdy se mohou vzájemně podpořit a třeba jen nepatrně pootočít to, co je automatické a ploché. Informace, které ještě před několika lety byly označovány jako lež, dezinformace nebo manipulace jsou dnes označovány jako fake news nebo hoax. Svým vyzněním a intonací nepatrně vrhají světlo sami na sebe, zlehčují se a zbavují se naléhavosti navzájem. Jejich životnost je kratší než, když je něco označeno lží. Dalo by se

říct, že jsou dokonce atraktivnější a zajímavější. Kdo neuzívá fake news je nezajímavý a nudný. Ona skutečnost, že deformujeme myšlené a zároveň i to, co pouštíme ven, je prodchnuté něčím, co jde mimo nás. Vlastně ani nevíme, že si vymýšlíme. Jakoby myšlené bylo predestinováno a vytvořeno dávno před tím, nespátřitelné a nezachytitelné v přítomném okamžiku. Během těch několika dní rozjímaní a pozorování jsem si uvědomil, že si vymýšlíme naprosto všichni, a že informace, dozajista zabarvené, neúplné a nebo doplněné, jsou do jisté míry prodchnuty laskavostí a něčím, co se nezjevilo znenadání, ale je to tu s námi od nepaměti, dává nám identitu, kterou často odmítáme, přitom je nám vlastní, ač zahalená smyšleným. Objekt sítě jako metafory, do které jsme vrženi naprosto všichni, mi přijde skvělá. Ba dokonce i zmíněné funkce záchytné a selekční. Jen použití betonu, materiálu, který vytvrdí a ztuhne, ale také rozměr sítě mi jsou nesrozumitelné. Jakoby autorka poukazovala na konfirmační zkreslení, které je až příliš masové a konveční. Nebo ještě trochu jinak. V první náhledu mi přišlo použití jasné a srozumitelné, ale až příliš tradiční. Nyní vnímám síť jako čirá, ohebná a soucitná vlákna obrovských rozměrů, která nás obalují a rozhodně netlačí k zemi, ale umožňují nám nahlédnout a prostoupit to, co je skutečně kritické myšlení. Že nemusí obsahovat strach a reakce typu správné a nesprávné, dobré či zlé. Rozhodně nechci vybízet k tomu, že je fajn lhát a manipulovat s jednotlivci nebo davy, a to především v rovině reprezentace politické, ale spíš poukázat na lokálnější rozměry, které umožňují více hravosti a jasnosti v kritickém myšlení, bez nánosů předchozích zkušeností. Celkově mi přijde textová část stručná, povedená a kvalitní a vnímám ji jako základní exkurz do tématu mediální manipulace. Dotýká se primárních mechanismů a vztahů, které ovlivňují naše kognitivní vnímání. Objekt a instalaci vnímám odlišně, co do materiálu a rozměru. Jinak metaforu vnímám jako velmi zdařilou.

3. Vyjádření o plagiátorství

Textová část je doplněna o zdroje převážně internetové a jsou v pořádku. Nejsem si vědom napodobení jiného uměleckého díla.

4. Navrhovaná známka a případný komentář

velmi dobře

Datum: 14. 8. 2020

Podpis:

Tisk oboustranný